

at behandle Sagen ganske anderledes end i alle andre Forhold. Der er talt om Forholdet mellem Embedsmændenes Løn og deres Pension; men med Hensyn dertil vil jeg udtale, at Forholdet med Hensyn til Pensionen for mig stiller sig ganske anderledes. Jeg vilde aldrig, saalænge Grundloven bestaaer, kunne tænke mig, at man skulde kunne undrage Spørgsmaalet om Pension fra Domstolenes Afgjørelse; det vilde jeg ansee for ganske stridende imod Grundlovens Aand; men der er et meget stort Spring fra Pensionen, som er en Gjæld, Staten har paa draget sig ligeoverfor vedkommende Embedsmand, der er indtraadt i Statens Tjeneste, og som altsaa i det Dieblit, han træder af, staaer ligeoverfor Staten som en fuldkommen privat Mand med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilket Tilgodehavende han kan have i Genhold til en Lov, som ifølge Grundlovens Bestemmelse skal værne om hans personlige Rettigheder, til den Bestemmelse, som her er foreslaaet med Hensyn til Pensionsloven. Dernæst fremstiller der sig det Spørgsmaal, om det da er saa stridende imod vor øvrige Lovgivning og Administration, at ogsaa den Slags Spørgsmaal, som have mere eller mindre betydelig pecuniær Interesse for Embedsmændene, undrages Domstolenes Afgjørelse og afgjøres administrativt? Dertil svarer jeg, at det paa ingen Maade er Tilfældet. Der er en meget stor Mængde Spørgsmaal af væsentlig Betydning for Administrationen, hvorved det gjælder om Pengeansvar, men som fuldkomment er undragen Domstolenes Afgjørelse. Hele Regnskabsansvaret for de Embedsmænd, der have et saadant — og det er jo et meget betydeligt Antal — paa sig, saaledes administrativt. Jeg maa sige de Herrer, der forfølge denne Tanke, at der langt snarere for mig vilde være Grund til at ønske dette Forhold forandret, thi jeg erkjender, at der ved Afgjørelsen af Revisionsager ikke saa ganske sjældent forekommer Tilfælde, hvori det, til Betryggelse af store Interesser vilde være særdeles ønskeligt, om de ikke udelukkende vare undergivne administrativ Afgjørelse. Naar de Herrer vilde see hen til, hvad der efter Rasseanordningen af 1840 derigjennem kan

decideres uden nogen Retskjendelse, vilde De finde, at dette aldeles ikke stemmer med den Tanke, at ethvert Pengemellemværende mellem Regjeringen og Embedsmændene skulde kunne afgjøres ved Domstolene. Det Samme gjælder imidlertid ikke alene om det Forhold, jeg nu nævnte, men ogsaa med Hensyn til Beskæftningen. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) nævnte Stempelloven, men han har vistnok for meget fæstet Blikket paa denne ene Lov; thi der er sandelig ikke saa andre — ja, jeg kan sige mange andre — langt hyppigere forekommende Tilfælde, hvori den administrative Afgjørelse af Beskæftningsspørgsmaal er den aldeles sædvanlige, udenfor hvilken man ikke kan gaae; saaledes kan f. Ex. Spørgsmaalet om, hvad Løb der skal betales, i mange Tilfælde aldeles ikke paaantes for Domstolene. Det ærede Medlem her bagved (Aldler) nævnte Indkomstskatteloven, og han troede, at man, naar man har anført den, havde sigtet til Overstattercomissionen, men det er ikke den, hvortil der sigtes. Der findes i Indkomstskatteloven selv saadanne Spørgsmaal som f. Ex. om, hvorvidt en Mand er skattepligtig eller ikke, der efter det Forslag, som foreligger, kunne komme under reent administrativ Afgjørelse. — Jeg har saaledes tilladt mig at anføre nogle flere Exempler foruden det, som den ærede Justitsminister for nævnte, og som vise, at det ikke kan siges at være nogen gennemgaaende Grundsætning i hele vor Administration, at Spørgsmaal som det, der her er Tale om, nødvendigen skulle kunne føres for Domstolene til Afgjørelse. Dersom vi see hen til den positive Lovgivning, vil jeg ikke nævne nogen af de senere Love, men jeg skal tillade mig at anføre een, som dog er noget ældre, nemlig Loven af 27de Mai 1856. Den omhandlede ikke noget Dyrtdstillæg, men der blev ved den givet et midlertidigt Lønningstillæg, og der var ikke deri Tale om nogen anden Afrunding, end at de overflødige Beløb faldt bort, altsaa en virkelig Afrunding. Denne Lov indeholder i § 6 følgende Sætning: „Finansministeren bemyndiges til at afgjøre alle i Anledning af denne Lovs Anvendelse opstaaede Spørgsmaal, og skal saa-